

Kort nyt

16-årig fængslet for trusler

Odense: En 16-årig dreng fra Odense er varetægtsfængslet frem til den 16. juni for trusler på livet mod sin eks-kæreste.

Den unge mand blev fremstillet i grundlovsforhør ved retten i Svendborg i går formiddag sigtet for trusler mod sin eks-kæreste og nogle andre aftenen forinden.

Ifølge Fyns Politi vurderer forholdet i jalousi, og i

midten af april skulle den 16-årige have truet kæresten og nogle andre i Otterup, hvor han desuden affyrede et jagtgevær op i luften.

Sigtelserne handler derfor også om overtrædelse af våbenloven og det at være til fare for andres liv og forsigtighed.

Episoden fredag aften fandt sted i det nordlige Odense. (bæk)

■ 1.c på Risingskolen 1951. Klasselæreren hed Johs. Lage Jacobsen. Privatfoto

Hvor er årgang 1951?

Odense: Leif Poul Hübel begyndte i 1951 i C-klassen på Risingskolen.

Nu er han interesseret i at finde sin gamle klasse, der kan holde en slags 60-års jubilæum til næste år.

- Jeg har været på skolen og nede i arkivet for at finde skoleåret 1951, men desværre fandt vi intet. Man mener, at

det er forsvundet på en eller anden måde, siger Leif Poul Hübel.

Ved at spørge omkring sig, har han nu opsporet syv gamle kammerater, så der mangler 20. Plus Inge og to gange Ole, der kom ind i 4. og 5. klasse. Leif Poul Hübel kan kontaktes på 65 38 16 21. (hafa)

■ Motionisterne i mål. Klaphatvinder Helle Cappelen er nummer tre fra højre. Privatfoto

Cykelrytterne nåede i mål

Odense: Fra Brandenburger Tor i Berlin har vi modtaget dette billede som bevis på, at 12 cyklister og deres hjælpere i bil nåede målet: At cykle fra Hunderupkvarteret til Berlin på tre dage.

Turen blev lidt længere end ventet, 500 km, fordi en planlagt rute viste sig at være for stærkt trafikeret. Hver dag

udnævnte feltet en "klaphat". På sidsteden blev det sygeplejerske Helle Cappelen, som tak for at hun holdt op med at synge slagtersange efter bare 15 km.

Som turens sidste klaphat er det nu hendes opgave at bestemme hvor motionisterne skal cykle hen til Kristi himmelfart næste år. (hafa)

Lene blev syg af at blive helbredt

■ Lene Aagaard blev kureret for kræft, men blev syg af den kraftige behandling

■ Op mod 25.000 danskere dør med eftervirkninger af kræftbehandling

Odense: Det er nemt at se på Lene Aagaards øjne, at der ligger en smerte gemt. Selv om hun smiler og nemt kan genfortælle sit forløb med en underlivskræft, der blev opdaget i 2006, har hun en sårbarhed gemt i alt det blå.

En kræftsygdom som det tog fire måneder, 28 strålebehandlinger og en kemokur at behandle, og som siden ødelagde hendes blære og tarme så meget, at hun bedøvede sig selv med stærke piller dag og nat.

- De tre indvendige strålebehandlinger var de værste. Radioaktiv stråling direkte ind i underlivet. Jeg er sikker på, at de smadrede mit underliv. Efter den sidste indvendige behandling blev jeg erklæret rask. Så tog jeg hjem, og så blev jeg for alvor syg, fortæller Lene Aagaard.

I næsten tre måneder efter sidste behandling lå hun det meste af tiden på en havestol, godt dopet af morfinpiller.

- Jeg havde dårlig mave, blærekrampes og kunne ikke holde på vandet. Det var faktisk, som om mit underliv blev fjernet uden narkose.

Efter endt behandling på OUH havde Lene Aagaard fået at vide, at der ville være senfølger som udtørrede slimhinder i skeden, tarm- og blæreproblemer, men at de ville forsvinde over tid.

Hun går derpå til kontrol hver tredje måned, men synes ikke, hun bliver taget alvorligt, når hun fortæller om sine gener. Hun har en fornem-

melse af, at hun bliver opfattet som hysterisk og egentlig bare skal være glad for, hun er i live.

Smerterne bliver ved, og på et tidspunkt hæver området omkring hendes mave og lår op. Hun får konstateret lymfeødem. Lymfevæske kan ikke passere frit og hober sig i stedet op i kroppen.

Behandlingen er meget stramt tøj, der skal hjælpe med at presse væsken væk.

- Jeg fik lange, selvsiddende strømper og et par store bermudashorts til op over navlen. Det gjorde rigtig ondt i min mave og mit underliv, så jeg tog en del smertestillende for at holde det ud.

Problemer med underlivet

Kompressionstøjet holdt Lene Aagaard til i godt tre måneder, herefter gav hun op.

- Jeg begynder at bløde kraftigt fra min endetarm, og jeg har forstoppelse og mange smerter.

Hun henvises til en kikkertundersøgelse på mave-tarmafdelingen på OUH, og får i den forbindelse taget en masse billeder af sit underliv.

De chokerer den læge, som står for undersøgelsen.

- Han siger, det ligner billeder fra 1970'erne, dengang man grillede kræftpatienter med alt for mange stråler. Stort set hele mit tarmsystem var blevet stråleskadet, min blære var skadet og havde et tre gange tre centimeter åbent sår på sig. Min livmoder, ja, hele mit underliv havde taget stor skade. Eneste udvej på mit ødelagte tarmsystem var at få stomi.

På Lene Aagaards mave hænger en lille, hudfarvet pose. Hun viser den diskret, men uden antydning af flovhed. Hun har accepteret den operation, der i 2007 gjorde det af med den almindelige måde at gå på toilettet på.

- Det tog mig cirka et år

Netværk for senskadede

Der skønnes at være cirka 25.000 personer med såkaldte senskader efter endt kræftbehandling i Danmark.

Kræftens Bekæmpelse forsøger nu at få etableret et netværk for senskadede. Forleden blev der holdt et forberedende møde i Odense, hvor cirka 25 var med, blandt andre Lene Aagaard. **Mere information** kan findes hos Kræftens Bekæmpelse, www.cancer.dk, på websiden www.senfoelger.dk og hos Lene Aagaards coachingfirma på www.inspirafactum.dk.

mentalt at lære at leve med at have stomi. Det største problem var, at jeg ikke kunne gå med kompressionsbukserne samtidig med, at jeg havde stomi. Bukserne pressede ind på min mave, hvor stomien sad. Det gjorde ondt og fun-

gerede slet ikke.

Lene Aagaard droppede bukserne, vel vidende at når lymfevæsken ikke presses ud, hober den sig op og bliver omdannet til fedt.

- Jeg tog stille og roligt 20 kilo på. Til samtalerne på OUH får jeg at vide, at så må jeg jo tabe mig. Til sidst gider jeg slet ikke tale om min vægt med dem, men går til min egen læge.

Lene Aagaard begynder et halvt år efter stomi-operationen at arbejde en smule igen, fem-seks timer om ugen som programmør. Sådan går månederne, indtil en dag, hvor Lene Aagaard og hendes mand skal til begravelse på Sjælland.

Tilfældigt møde

- Vi møder tilfældigt en af min mands tidligere kolleger. Han er erhvervsdykker og arbejder til daglig på Rigshospitalets trykkammer. Han er me-

■ Lene Aagaard er en af de cirka 25.000 danskere, der har oplevet svære følger efter en hårdhændet kræftoperation. Hun har blandt andet måttet have stomi - måske kunne det være undgået.

get ligefrem og spørger: Hvad så Lene, hvordan går det med dine stråleskader? Den tidligere kollega lyttede og fortæller om trykkammerets positive virkning på mange kræftoverlevende med stråleskader.

- Jeg kontakter den ansvarlige overlæge for trykkammeret og får at vide, at jeg skal få kræftafdelingen på OUH, til at henvise mig. Men jeg møder kun modstand. Meldingen er, at sådan noget bruger vi ikke, det har vi ingen erfaring med.

Lene Aagaard går derfor til egen læge, som får hende henvist. På Rigshospitalet finder hun ud af, at hun er den

første fra Fyn, der nogensinde er blevet henvist til trykkammeret.

På 14 meters dybde

Trykkammeret er en slags falsk ubåd indrettet med flysæder og med plads til syv patienter ad gangen. I løbet af fem minutter trykkes de ned svarende til 14 meter under havoverfladen. Trykket får blodårerne til at udvide sig. Samtidig iltes blodet. Det får mange helingsprocesser til at gå langt hurtigere.

Lene Aagaard får 40 gange i trykkammeret. Og i efteråret 2008 er hun smertefri.

- Blæren er helt fri for stråleskader, og tarmene er også fine. Måske kunne min stomi-operation have været undgået, og måske tør jeg at få den fjernet ved en operation på længere sigt, men jeg vil være helt sikker på, at det så kommer til at fungere.

Kompressionstøj har hun

heller ikke haft på siden. Trykkammer-behandling fik også bugt med lymfødemet.

- Jeg drømmer om at kunne stå og fortælle 20 læger om det her, siger Lene Aagaard begejstret.

I dag er hun mor på fuld tid for sine to teenagebørn, passer sit job og har taget en uddannelse som coach, som hun i dag bruger til at hjælpe andre kræftpatienter.

- Nu er jeg gået fra at have en identitet som patient til at være mig. Men der er tre årsager til, at jeg er kommet hertil. Et bagland, der støttede mig, min egen læge, som har været uundværlig, og ikke mindst min egen stædighed.

Af Anne Brødsgaard
Foto: Yilmaz Polat
odense@fyens.dk, yilmaz@fyens.dk

Overlæge: Vi henviser ofte til trykkammeret

■ OUH har et godt samarbejde med Rigshospitalets trykkammer, siger ledende overlæge

Odense: Det er ikke rigtigt, at Odense Universitetshospital undlader at henvise patienter til Rigshospitalets trykkammer, som en tidligere patient påstår.

Det fastslår Niels Holm, der er ledende overlæge på kræftafdelingen på OUH.

Tværtimod har de to sygehuse et godt samarbejde, hvor der jævnligt henvises hoved-

halskræftpatienter med senskader til trykkammeret.

- Jeg kan ikke gå ind i den konkrete patientsag, men det passer ikke, at vi ikke henviser patienter. Vi kører oven i købet et forsøgsprojekt, hvor der bliver lavet behandlingsprotokol, for på verdensplan findes der ikke den store evidens, siger Niels Holm.

Han kan derfor heller ikke forklare, hvorfor Lene Aagaard ikke blev henvist.

Overlægen forklarer om

risici ved behandlingen:

- Vi ved, at det har en gavnlige effekt på nogen, men risikoen er, at hvis der stadig er kræftceller til stede, kan de blusse hurtigere op ved at få tilført den øgede mængde ilt, forklarer han.

Ifølge Rigshospitalets Trykkammer er det cirka en tredjedel af de omkring 120 patienter, der årligt henvises, som får behandling for stråleskader.

Hvor mange, der henvises fra OUH om året, kan Niels Holm dog ikke oplyse.

Af Helle Hynkemejer
hhy@fyens.dk